

سیمای علی اکبر حسین (ع)

قال الامام حسين عليه السلام: أشبه الناس خلقا و منطقا و خلقا بر سولك و كنا إذا اشتقنا إلى نبيك نظرنا إلى وجهه.

قال الامام حسين عليه السلام: أشبه الناس خلقا و منطقا و خلقا بر سولك و كنا إذا اشتقنا إلى نبيك نظرنا إلى وجهه. امام حسين فرمودند: علی اکبر علیه السلام شبیه ترین مردم در خلق و خوی و کلام به رسول خدا بود و ما هرگاه مشتاق دیدار رسول خدا می شدیم به چهره علی اکبر نگاه می کردیم.

حضرت علی اکبر از خاندان والا بدنیا آمد عضوی پاک و طاهر از حزب خدا و نیروی الهی در زمین بودند و از صفات نیکوی خاندان و اجدادش بهره ای کامل داشت چنانچه شاعر در دو بیت زیر وصف می نماید:

فی بأس حمزة فی شجاعة حيدر

يا ابا الحسين و فی مهابة أحمد

و تراه فی خلق و طيب خلایق

و بلیغ نطق کالنبي محمد

در شدت و سختی چون حمزه و در دلاوری و شجاعت چون امیرالمؤمنین و در ابا و خوشیتنداری چون حسین و در مهابت و بزرگی چون رسول خدا. او را در خلق و خلق پسندیده و کلام بلیغ همچون پیامبر اکرم محمد صلی الله علیه و آله می بینی.

حضرت اباعبدالله الحسین علیه السلام تنها پدر ایشان نبود بلکه حسین علیه السلام دریائی بود که ثروت زیاد علم و حکمت و بزرگی را از جدش رسول خدا صلی الله علیه و آله که مدینه العلم بود و پدرشان که باب مدینه العلم بود ارث برده بود و از چشمه جوشان آن علم به فرزنداناش نوشانده بود. حضرت علی اکبر بسیار مهربان و فروتن بر مومنین بود و در برابر دشمنان چون شیر ، غرنده بود. علی اکبر در تمامی خلق و خوی خود پشت سر پدرش گام می نهاد.

مادر بزرگوار علی اکبر: مادر بزرگوار ایشان لیلی ثقیفه بود که از عربهای اصیل بود که نسبشان به نبی ثقیف که در بین عربها بسیار مشهور است می رسد. این بانوی مکرمه در حوار زنان اهل بیت زندگی نمود و از ایمان و پرهیزگاری خاندان رسول الله بهره مند شد و در اوج کمال فرزندی از ایشان بدنیا آمد که شبیه ترین افراد به رسول خدا بود. در مدینه النبی متولد شد در حالی که عثمان بر سر کار بود. (مقاتل؛ الطالبین لأبی فرج الاصفهانی ص 81) برخی معتقدند دوسال قبل از خلافت عثمان بوده است. (نسب قریش ص 57).

اوصاف و صفات: آل رسول صلی الله علیه و آله از صفات و خصائص نیکویی برخوردارند که بر همگان آشکار است. در این میان علی اکبر علیه السلام بدلیل اینکه ویژگی « أشبه الناس برسول الله » از جایگاهی ویژه برخوردار است تا جایی که مردم مدینه هنگامی ایشان را دیدند به یاد رسول الله صلی الله علیه و آله و مشتاق ایشان میشدند. همدوش با رسول خدا: برخی از اوصاف ظاهری رسول اکرم صلی الله علیه و آله عبارتند از:

وجه رسول خدا چون ماه شب چهارده بود ، قامتی بلند داشتند، موهای بلند نه مجعد و نه نرم، سفید روی، پیشانی بلند، ابروهای بلند و کشیده و پیوسته، بینی متوسط، محاسن ایشان پرپشت و انبوه و گونه های ایشان کم گوشت، دهانی وسیع و دندانهای براق، شکمی متوسط، در نگاه با حیا بود و بیشتر به زمین نگاه می افکند و سبقت در سلام داشت.

اینها برخی از اوصاف ظاهری و رفتاری رسول خدا بود که در فرزند ایشان حضرت علی اکبر نیز وجود داشت تا جایی که دشمن بیم برگشتن ایشان را داشت و این نه به خاطر اینکه ایشان فرزند رسول خداست بلکه به خاطر شباهت ظاهری و باطنی ایشان به رسول خدا صلی الله علیه و آله بود. (سفينة النجاة ج1، ص 74).

آمده است که هنگامی که ایشان وارد در معرکه کربلا شدند کسی حاضر به مقابله ایشان نشد چرا که ایشان شبیه رسول خدا صلی الله علیه و آله و در شجاعت چون علی بن ابیطالب علی السلام بودند.

اشتیاق مردم مدینه هنگامی که رسول خدا صلی الله علیه و آله به مدینه وارد شدند مدینه به نور ایشان مزین شد و ایشان در آن جا زندگی نمودند تا زمانی که رحلت فرمودند. در این زمان چون حسنین علیهماالسلام بسیار به جد خود شباهت داشتند مورد احترام و دلگرمی اهل مدینه و مسلمانان بودند. بعد از اینکه حضرت علی اکبر علیه السلام متولد شدند و به عنوان جوانی هاشمی و محمدی در جامعه حاضر شدند به دلیل شباهت ایشان با رسول الله صلی الله علیه و آله مردم مشتاق ایشان شدند و هرگاه دلتنگ رسول خدا صلی الله علیه و آله می شدند به زیارت علی اکبر علیه السلام می رسیدند تا جایی که حضرت اباعبدالله الحسین علیه السلام می فرماید هرگاه من مشتاق دیدار جدم رسول الله صلی الله علیه و آله می شدم به فرزندم علی اکبر نظر می افکندم.

روایت شده است که امام حسین علیه السلام خانه ای مستقل برای ایشان تهیه نمود و کسانی که مشتاق زیارت

ایشان بودند به دیدار ایشان می آمدند و از جود و کرم ایشان بهره مند می شدند و برخی در ضیافت حضرت بودند و این خانه محلی فرهنگی برای ورود فقراء و طبقات مختلف مسلمانان بود. حضرت علی اکبر علیه السلام بسیار حریص و مشتاق بر بخشش و کرم بودند بطوری که آتشی بر مکانی بلند تهیه می نمودند و این آتش بر ضیافتخانه و مهمانسرا دلالت می کرد تا اینکه فقراء و غریبان از آنجا اطلاع پیدا کنند و به آنجا بیایند. تمامی این فضیلتها گذشت تا زمانی که در عرصه کربلا در راه دین جانفشانی نمودند تا بعنوان اولین شهید کربلا در تاریخ به ثبت رسید. حضرت اباعبدالله الحسین علیه السلام در رثای فرزندش پس از شهادت می فرماید:

اللهم أشهد علی هولاء القوم، فقد برز اليهم غلام أشبه الناس خلقا و خلقا و مطلقا برسولک محمد صلی الله علیه و آلهو کنا إذا استقنا الی وجه رسولک نظرنا الی وجهه ... خدایا شاهد بر این قوم باش که جوانی که شبیه ترین فرد در خلق و خلقت و کلام به رسولت بود و ما هنگامی که مشتاق دیدار روی رسول الله صلی الله علیه و آله به صورت علی اکبر علیه السلام نگاه می کردیم خدایا برکات زمین را از ایشان بگیر و جمع ایشان را از هم متفرق کن و پیوندشان را بگسلان... (مقتل خوارزمی ج 2، ص 30)

سخنان امام پیرامون حضرت علی اکبر علیه السلام امام حسین علیه السلام هنگامی که بر سر مشهد ایشان حاضر شدند فرمودند: قتل الله قوما قتلوک خدا بکشد کسانی که تو را شهید کردند چه چیز آنها را بر خدای مهربان جری و نا سپاس کرد و بر حریم رسول خدا صلی الله علیه و آله تاختند سپس دیدگان حضرت پر از اشک گردید و فرمود: بعد از تو ننگ بر دنیا باد. (الارشاد ص 239)

امام صادق علیه السلام در زیارت حضرت علی اکبر علیه السلام می فرماید:
السلام عیک یا ابن رسول الله السلام عیک یابن امیرالمؤمنین السلام عیک یابن الحسین، السلام عیک یابن خدیجة الكبرى و فاطمه الزهراء صلی الله علیه و آله عیک – ثلاثا – لعن الله من قتلک – ثلاثا – أنا إلی الله منهم بری ء (کامل زیارت ص 200)

حضرت مهدی سلام الله علیه در زیارت ناحیه می فرماید:

السلام عیک یا أول قتیل، من نسل خیر سلیل من سلالة ابراهیم الخلیل صلی الله علیه و علی أبیک سلام بر تو ای که اول شهید بودی از بهترین خاندان از نسل ابراهیم خلیل الله سلام بر تو و بر پدرت، مزار مبارک:

در روز سیزدهم محرم بنی اسد به کربلا آمدند تا اجساد پاک شهداء را به خاک بسپارند قبل از اینکه کاری کنند امام سجاد علیه السلام تشریف آوردند و این کار را به پایان رسانیدند و برادرشان علی اکبر را در نزد و پایین پاهای پدر بزرگوارشان دفن نمودند. شیخ جعفر شوشتری می گوید: همانگونه که در روایت است هنگام نگاه به قبر علی اکبر در پایین پاهای اباعبدالله الحسین و نگاه بر قبر ایشان قلب انسان می شکند. (خصائص الحسینیة)

نویسنده: علی محمد علی دخیل

مترجم: حسن نجفی

منبع: حیاة علی الاکبر